

## คนดี

พระอาจารย์สงบ มนฺตฺสฺนฺโต

เทศน์พระ วันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๙

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งใจฟังธรรมะ ฟังธรรมะเพื่อกระตุกหัวใจของตน หัวใจของตนมันนอนเนื่อง กิเลสมันนอนเนื่องในหัวใจ แล้วมันเคยชินนะ ฟังธรรมๆ ดีหัวมัน ดีหัวกิเลสให้มันตื่นขึ้นมา แล้วเราพยายามตั้งสติปัญญาของเรา ฝึกหัดปฏิบัติของเราให้หัวใจของเราสงบสุข ถ้าหัวใจของเราสงบสุขนะ มันเข้าสู่สัจจะเข้าสู่ความจริง

ตอนนี้มันสู่จอมปลอม จอมปลอมเพราะอะไร จอมปลอมเพราะกิเลสค้นหาความทะยานอยากใจ ความโลภ ความโกรธ ความหลง มันหลงนะ มันจริงได้อย่างไร มันโกรธนะ มันโลภ มันอยากได้ แต่มันไม่ได้ ถ้าตามความเป็นจริงแล้ว ใครจะมาแย่งชิง ใครจะทำให้มันขุ่นมัว เป็นไปไม่ได้

ถ้ามันเป็นสัจจะเป็นความจริงขึ้นมาเนะ เป็นสัจจะเป็นความจริงขึ้นมาตั้งแต่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรม แสดงธรรมๆ จนครูบาอาจารย์ของเราที่เป็นธรรมๆ ขึ้นมาไ้เป็นธรรมขึ้นมา มันเป็นธรรมขึ้นมาในหัวใจ เป็นธรรมขึ้นมาในหัวใจมันมีคุณค่ามาก มีคุณค่ามากกว่า พระธรรมสถิตอยู่กลางหัวใจของผู้ที่ประพฤติปฏิบัติตามความจริงอันนั้น

ถ้าพระธรรมสถิตอยู่ท่ามกลางหัวใจของผู้มีความจริงอันนั้น มันมีวิมุตติสุขๆ มันมีความสุขสงบสุขในหัวใจดวงนั้น ถ้ามีความสุขสงบสุขในหัวใจดวงนั้นนะ แต่มันต้องอยู่กับโลกไ้

เวลาเกิดมามีปัจจัยเครื่องอาศัย จิตที่เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะมีเวรมีกรรมแต่ของจิตดวงนั้นมากน้อยขนาดไหน จิตถ้ามีอำนาจวาสนาไ้ ดูสิ ดูพระสมณพุทธกาล ถ้าผู้มีอำนาจวาสนา เอหิภิกขุ มาขอบวช บริหารเป็นทิพย์มาเลย

พาหิยะ พาหิยะไปพึ่งเทศน์องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าคนเดียวเป็นพระอรหันต์ขึ้นมาเนะ ขอบวชๆ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกว่า เธอไม่มีบริวาร บวชไ้ได้อย่างไร

ไปหาบริหาร โดนควายขวิดตายเลย พระอรหันต์นะ

ถ้าเป็นสัจจะเป็นความจริง มันเป็นสัจจะเป็นความจริงอันนั้น ในพระพุทธานุสาไน พระพุทฺธ พระธรรม พระสงฆ์ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรม พระสารีบุตร พระโมคคัลลานะปฏิบัติธรรมจนเป็นสัจจะเป็นความจริง มันถึงมีรัตนตรัย พระพุทฺธ พระธรรม พระสงฆ์

ไอ้เรานี้สมมุติสงฆ์ สมมุติสงฆ์ว่า เกิดมาโดยสมมุติ สมมุติเพราะมีบาปมีกรรมขึ้นมาถึงได้มาเกิดเป็นมนุษย์ การเกิดเป็นมนุษย์เป็นอริยทรัพย์ มีอำนาจวาสนาขึ้นมาได้มาบวชพระบวชพระในพระพุทฺธศาสนา เป็นศากยบุตร เป็นพุทฺธิโนรส เป็นบุตรขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ศากยบุตร มันมีอำนาจวาสนามากมาย

แล้วเวลาเราบวชเป็นพระแล้ว สมมุติสงฆ์ๆ มันมีความสุขหรือความทุกข์ล่ะ

เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแสดงธัมมจักขุ ในอนัตตลักขณสูตร อาทิตตปริยายสูตรนั้นนะ

มันเป็นสุขหรือเป็นทุกข์ล่ะ

เป็นทุกข์พระเจ้าค่ะ

เป็นทุกข์พระเจ้าค่ะ ทำไมเธอไม่ทิ้งมันล่ะ ทำไมเธอไม่มีอำนาจวาสนาที่จะจับต้องความทุกข์อันนั้นได้ล่ะ ทุกข์ควรกำหนดใจ ทิ้งมันอย่างไรมันก็ไปไม่ได้ไง สมุทัยควรละๆ สมุทัยคือต้นหาความทะยานอยาก ถ้ามันจะละอันนั้น มันจะละอย่างไร

ถ้ามันจะละ มันมีอำนาจวาสนาขึ้นมา มันก็ฝึกหัดมาขึ้นมาตามข้อจริงของแต่ละบุคคลไง หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านฝึกหัดปฏิบัติขึ้นมา พระที่อยู่ด้วย ถ้าปฏิบัติไม่ได้ก็ให้เป็นอำนาจวาสนา บวชแล้วนะ ให้ภพชาติมันสิ้นเข้า ผู้ที่ปฏิบัติได้ ท่านจี๋เลย คนทำได้มันถึงจะทำได้ คนทำไม่ได้มันก็ทำไม่ได้ ทำไม่ได้ มันก็อยู่ที่อำนาจวาสนาของแต่ละบุคคล

ถ้าทำได้หมด เห็นไหม เวลาพูดไป จะเอาให้ลูกศิษย์ลูกหาเป็นพระอรหันต์ทั้งหมดเลย แล้วเราจะเป็นองค์สุดท้าย

แล้วเมื่อไหร่ล่ะ เมื่อไหร่จะเป็นองค์สุดท้ายล่ะ

จะตรัสรู้เป็นคนสุดท้ายเลย จะเอาฆราวาสญาติโยมไปให้หมด เป็นพระอรหันต์ทั้งหมด เราจะตรัสรู้เป็นองค์สุดท้าย

มันก็ตายอยู่นั่นแหละ ท้ายไหน ท้ายแถวหรือ หรือท้ายไปต่อข้างหน้า

เราไม่ทำแบบนั้น เราถ้ามีอำนาจวาสนาขึ้นมา เราพยายามทำของตนขึ้นมา ทำของตนขึ้นมามันจะมีความสงบสุขของเราละ อยู่ที่ไหนก็อยู่ได้ อยู่ได้ อยู่โดยสติปัญญาไง

หน้าร้อน อากาศมันแล้ง อากาศมันร้อน มันก็เป็นอย่างหนึ่ง หน้าฝน ฝนมันตก มันเฉอะมันแฉะ มันก็เป็นอย่างหนึ่ง หน้าหนาว นี่ฤดูกาล แล้วเราบวชมาเป็นพระ บวชมาในพระพุทธศาสนา มีอำนาจวาสนานะ ได้มาบวชเป็นพระ แล้วเวลาเป็นพระ ฝึกหัดปฏิบัติขึ้นมา

มนุษย์เป็นสัตว์สังคม บวชเป็นพระ เป็นพระอยู่ท่ามกลางสงฆ์ สงฆ์ก็ประกอบไปด้วยพระที่หลากหลาย พระที่หลากหลายก็มีสติปัญญาเล็กน้อยขนาดไหน ถ้ามีสติปัญญาเล็กน้อยขนาดไหน เขาปรารถนาอะไร

ถ้าปรารถนาพระโพธิสัตว์ ปรารถนาบุญกุศลก็เป็นเรื่องหนึ่ง ถ้าครูบาอาจารย์ปรารถนาถึงที่สุดแห่งทุกข์ไง ถ้าปรารถนาถึงที่สุดแห่งทุกข์ เขาพยายามจะถอดองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไว้เลยไง พุทธโง่ๆ นะ อยู่กับองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไง ฝึกหัดใช้ปัญญาขึ้นมาให้พุทธะ ให้หัวใจของเรามันตื่นตัวขึ้นมา ถ้ามันตื่นตัวขึ้นมา มันจะเป็นประโยชน์กับเรา ถ้าเป็นประโยชน์กับเรา เห็นไหม

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเล็งญาณๆ เล็งญาณหาอะไรนะ

หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านก็รอของท่านไง ใครที่มีวาสนา เพราะอะไร เพราะท่านเกิดมาเป็นลูกชาวนา ทั้งหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น ลูกชาวนาก็ช่วยพ่อแม่ทำไร่ไถนาма ก็เป็นชาวนาชนบทนี่แหละ แต่มีศรัทธาความเชื่อในพระพุทธศาสนาไง ได้มาบวช บวชแล้วศึกษาค้นคว้ามาพยายามทำสัจจะความจริงขึ้นมาในหัวใจของตนให้ได้ไง

เวลาเกิดมาแล้วก็เป็นดี คนดีๆ เขาวัดกันที่ไหน

คนดีๆ หลวงปู่มั่นบวชเป็นสามเณร พ่อแม่ขอร้องให้สึก สึกไปช่วยทำไร่ไถนาไหม คนดีกตัญญูกตเวทีไง คนดีทางโลก กตัญญูกตเวทีกับพ่อแม่ครูบาอาจารย์ของตน สิ่งที่ยาติพี่น้องช่วยเหลือเจือจานกันได้ เราก็อยากจะช่วยเหลือ แต่เวรกรรมของสัตว์ๆ ไง ผู้ที่เป็นพาลชน พาลชนเขาเอารัดเอาเปรียบของเขา เล่นการพนันขันต่อ เสพยาเสพติดขึ้นมาอย่างนี้ เราจะช่วยเหลือเจือจานอะไรเขา ถ้าอย่างนั้นเราก็จับไปตัดนิสัย

ถ้าทำให้มันเป็นจริงขึ้นมา การช่วยเหลือเจือจาน จะช่วยเหลือเจือจานเพื่อให้เขาเป็นคนดี หรือช่วยเหลือเจือจานให้ชื้อยาเสพติดมาให้เขา ชื้อนำไปเล่นการพนัน อย่างนั้นเป็นการทดแทนบุญคุณเขาหรือ นั่นนะเป็นการส่งเสริมให้คนชั่ว

คนดี ดีมันก็มีมาตรฐานของมันไง มาตรฐานอย่างในสังคมเรา ถ้าคนดีๆ ต้องมีศีล ๕ หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น ครูบาอาจารย์ของเรา

ในทางโลกเขาบอกว่า พระกรรมฐานเทคนิคอะไรก็ไม่ใช่เรื่องเลย ไม่บอกเรื่องศีลเลย ไม่บอกศีล ฉะนั้น เวลาทางโลกเขาก็ มะยัง กันเต ลูกก็ขอศีลๆ ขออยู่นั่นแหละ ขอเป็นวิธีการขอ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าอานาปานสติ กำหนด แล้วปฐมยาม มัชฌิมยาม ปัจฉิมยาม ตรัสรู้เป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าขึ้นมา พระกรรมฐานๆ สิ่งที่เราบวชมาแล้ว อุปัชฌาย์ยกเข้าหมู่ ศีล ๒๒๗ สมบูรณ์แบบ ถ้าทำผิดพลาดไปก็ปลงอาบัติไป

ต้องปลงอาบัติๆ ไม่ปลงอาบัติเพราะอะไร ถ้าไม่ปลงอาบัติ ก็เลสมันมารอแล้ว ใ้ญ่ก็ผิด ใ้ญ่ก็ผิด ใ้ญ่ก็ผิด

ไม่ต้องผิดพลาด มันก็หลอกล่ออยู่แล้ว ความโลภ ความโกรธ ความหลง แต่ถ้ากิเลสมันชั่วร้าย มันก็ปลิ้นปล้อนใจ ให้ไปทำอย่างนั้น ต้องเป็นอย่างนั้น ชักจูงไปหมด แล้วคนโง่ก็เชื่อมันไปนะ

คนดี คนดี มาตรฐานของคนดีมีศีล ๕ ถ้ามีศีล ๕ ขึ้นมาแล้ว มีธรรม ๕

มีศีล ไม่ปาณาติปาตาแล้ว เมตตาสัตว์ ไม่ฆ่าสัตว์ ไม่ทารุณสัตว์ แต่สัตว์มันทุกข์มันยาก ก็ช่างแม่งมัน

ไม่ฆ่าสัตว์ แต่สัตว์ เราก็ดูแลมัน ถ้าดูแลมันได้ไง ถ้าสัตว์มันทุกข์มันยาก มันไม่มีจะกิน อ้าว! เราก็ไม่มี เราก็ไม่มีจะกินเหมือนกัน ตัดเนื้อให้มันสิ มันก็ไม่ใช่ เราไม่มีมันก็สุดวิสัย

ปาณาติปาตา เราไม่ฆ่าสัตว์ เราก็เมตตาสัตว์ไม่ลักของใคร เวลาของใครเขาตกหล่น เราก็คืนเขาไป เราก็ดูแลเขา ไม่ผิดในกาม ในคู่ครองของตน แล้วก็ไม่วุ่นวายกับใครทั้งสิ้น ไม่มุสา มุสานี้สำคัญมาก หลอกตนกับหลอกคนอื่น หลอกคนอื่นมันก็เป็นโทษ หลอกตัวเอง ฉนั้นจะเป็นคนดี ฉนั้นจะทำความดี หลอกไปวันๆ หนึ่งเลย ฉนั้นจะเป็นคนดี เห็นเขาเล่นการพนัน วิ่งไปหาเขาเลย ฉนั้นจะเป็นคนดี ไหลไปตามเขาเลย ฉนั้นจะเป็นคนดี เหลวไหล ดีแบบเหลวไหลไป

ดีแบบดี มันก็ต้องมีสติปัญญา มีขันติธรรม มีความอดทนดี เราจะเป็นคนดีไป เราไม่ใช่ปลาตาย ไหลไปตามน้ำนั่นแหละ ไหลไปตามกระแสเท่านั้น

เราเป็นปลาเป็น กระแสน้ำ เราว่ายน้ำทวนน้ำๆ เราทวน กระแสน้ำวนวน มันชั่วครึ่งชั่วคราว แต่ความดีของเรามันจีรังยั่งยืนนะ คนดี เห็นไหม ไม่เสพสุราเมรัย ไม่เอาของมีนเมาทั้งนั้น

ไฉนธรรมเมว เวลามัวเมา เมาไปกับกิเลสค้นหาความทะยานอยาก แล้วเวลากระแสสังคมขึ้นมา มัวเมา นี่มันเมา มันธรรมเมา

จะเอาธรรมะ ธรรมชาติ ธรรมชาติที่ยิ่งใหญ่เกิดดับ ธรรมชาติที่ยิ่งใหญ่ทำลายภวาสวะ ทำลายภพ เราเอาธรรมะ เราไม่เอาธรรมเมา ถ้าธรรมเมานะ

ถ้าเป็นคนดี ถ้าเป็นคนดีนะ ถ้าบวชพระ มันก็จะดีพระดี ถ้าพระดี เพราะมันซื้อสัตย์ สุจริตใจ ถ้าไม่ซื้อสัตย์สุจริต แล้วสะสมมา คูสิ ทางโลกเขาอบรมบ่มเพาะกันนะ ต้องเก็บออม รู้จักประหยัดมัธยัสถ์ เวลาเอาไว้ใช้ตอนเกษียณ ไว้บั้นปลายชีวิต บั้นปลายชีวิตก็ต้องให้ ดำรงชีวิตอยู่ได้ ถ้าดำรงชีวิตอยู่ได้ เราจะทำบุญทำกุศลของเรา

ทำทานร้อยพันหนไม่ต้องทำ สมาธิหรือ ไม่ต้องทำ เอาปัญญาของเราขึ้นมา นั่งสมาธิภาวนา ไฉโย! มากมายมหาศาล จะทำดี ไฉโย! ขึ้นป้ายโฆษณาไปทั่ว แล้วทำดีทำไมต้องเห็นเหนื่อยขนาดนั้นนะ

นั่งลง หายเข้านึกพุท หายใจออกนึกโธ คนดี ถ้าคนดีมันดีเพราะมีศีลมีธรรม มันดี เพราะมีสติสัมปชัญญะ

สิ่งใดก็แล้วแต่ที่กระทำ ถ้าขาดสติสัมปชัญญะ ทุกอย่างเหลวไหลทั้งนั้นนะ ยิ่งภาวนาด้วยนะ เติบจงกรม นั่งสมาธิภาวนาสักแต่ว่าทำไง สักแต่ว่าทำก็สติสักแต่ว่า สักแต่ว่าก็ถึงกลางใจ ครึ่งๆ กลางๆ อยู่อย่างนั้นนะ ปัญญาก็สักแต่ว่าไปหมดเลย ใครพูดอะไรมีปัญหาไปหมดนะ เกาะเขาไปทั่ว แล้วปัญญาดตนเองไม่มีเลยหรือ ปัญญาที่ทำให้เรามีขันติธรรม มีความอดทน

ถ้าไม่มีความอดทน ไม่อดกลั้นเลย เราจะทำอะไร เห็นเห็นมันต้องใช้พลังงานทั้งนั้นนะ กล้ามเนื้อ เขาคลายกล้ามเนื้อ เจ็บปวด มันมีเหตุมีผลทั้งนั้นนะ แล้วจิตละ อยู่ๆ มันก็แว้งว้าง มันสะเปะสะปะ ไม่มีอะไรเลย ไม่มีอะไร มันจะได้อะไร

เวลาธาตุ ๔ นี่ไง เวลาคนในข้อ งอในกระดูก เจ็บปวดอยู่อย่างนั้นนะ เวลาแก้ไขให้ปกติ แล้วมันก็หายเจ็บหายปวดไป แล้วดำรงชีวิตของเราอยู่นี่ไง แล้วเวลาบวชเป็นพระขึ้นมาแล้วไง นี่ไง บวชมาแล้วนักธรรมตรี นักธรรมโท นักธรรมเอก ศึกษาธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ศึกษาแล้วให้ฝึกหัดปฏิบัติขึ้นมาไง เวลาศึกษามาแล้วลงไปเลย จะเริ่มต้นตรงไหน จะเริ่มต้นอย่างไร

มีครูบาอาจารย์ที่ดียังมานะ เริ่มต้นที่ความรู้สึกเรานี้แหละ ความรู้สึก ธาตุรู้ ธาตุรู้มันรู้สึกของมันเป็นนะ ศึกษาตามากน้อยขนาดไหนนั้นนะทรงจำ การกระทำในทางโลก โลกีย์ปัญญาปัญญาของโลกเป็นปัญญาวิชาชีพ มีอาชีพอะไร มีความรู้อย่างไร ทำหน้าที่การงานของเราตาม



ครูบาอาจารย์เรานะ บวชแล้วมีปาฏิโมกข์เล่มเดียวอยู่ในย่าม เข้าป่าเข้าเขา ท่อง ท่อง ปาฏิโมกข์ให้ได้ ผู้ที่มีอำนาจวาสนาท่องปาฏิโมกข์ เหมือนกับทางการศึกษาบรรลุนิติภาวะ ท่อง ปาฏิโมกข์ได้ เราจะรู้เลยอะไรถูกอะไรผิด คีล ๒๒๗

ส่วนใหญ่แล้วพระกรรมฐานมีปาฏิโมกข์เล่มหนึ่งพกไปในย่าม ไม่ต้องมีกล้อง มีอุปกรณ์ เกรียงไกรไปหมดเลย จะเป็นห้องแล็บเคลื่อนที่เลย นักบริหาร

แต่เราไม่ใช่ ที่ไหนเขาก็มีของเขา โลกเขามีอยู่ทั่วไป ต่อไปกำหนดจิตรู้หมด นี่ใจรู้วาระจิต มันไถเลยนะ รู้วาระเลย สังคมมันคิดอะไรกันอยู่ มันไปนุ่น หัวใจตัวไม่เจอ

จะหาใจตัวเจอนะ สดสั้ว เวช สดมาก สดกับชีวิตนี้ไง

เวลาฤาษีชี้โพธิ์ดัดชาติได้ ๕ ชาติ ๑๐ ชาตินะ ฤาษีชี้โพธิ์เขาทำได้ เวลาพระของเรา ถ้าพระที่มีสติสัมปชัญญะ อย่างเช่น หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น ท่านไม่รู้หรือ ทำไมไม่รู้ ท่านจะบอกเลยว่าท่านปรารถนาเป็นพระโพธิสัตว์ ท่านปรารถนาเป็นพระพุทธเจ้า ท่านถึงมาลาความเป็นพระพุทธเจ้าของท่าน ท่านถึงได้ประพฤติปฏิบัติขึ้นมาจนเป็นพระอรหันต์ในกึ่งพุทธกาลนี้

ครูบาอาจารย์ไม่รู้หรือ รู้ เขาเก็บไว้ในใจ รู้มันก็เรื่องโลกียะ เรื่องโลก เรื่องวัฏฏะ ไม่ต้องรู้ มันก็เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะอย่างนี้อยู่แล้ว มันไปเพราะแรงขั้ว เพราะบุญและกรรม กรรมดี และกรรมชั่ว

เกิดเป็นมนุษย์เหมือนกัน เป็นสิทธิเสรีภาพเท่ากัน แต่จิตใจมันเท่ากันไหม จิตใจมันอ่อน ละเอียดไหม จิตใจที่เข้มแข็งแก่กล้า จิตใจของคนที่พาลชน จิตใจของคนที่เป็นนักปราชญ์ จิตใจของคนๆ ใด

ถ้าผลของวัฏฏะนี้ คนที่หมดอายุจากพรหม จากเทวดามาเกิดเป็นมนุษย์ นั่นนะเขามีคุณธรรมในหัวใจของเขา พ้นจากรกอบเวจีขึ้นมา บีบบีบไฟกันขึ้นมาแล้วมาเกิดเป็นมนุษย์ เป็นพาลชน นี่ภพกลางใจ หมดจากเวรจากกรรมจากรกอบเวจีก็มาเกิดเป็นสัตว์ เกิดเป็นอบายภูมิ เสร็จแล้วถ้ามีบุญกุศลสร้างขึ้นมาเกิดเป็นมนุษย์นี้ เกิดเป็นมนุษย์ขึ้นมาแล้วมาทำคุณงามความดีของเรา

คนดี ถ้าบวชพระก็เป็นพระดี เป็นพระที่อยู่ในศีลในธรรม แล้วถ้าฝึกหัดปฏิบัติขึ้นมา มันจะเป็นบุคคล ๔ คู่ ใจ ถ้าเป็นบุคคล ๔ คู่ขึ้นมาในหัวใจของตน อันนั้นต่างหากคือเป้าหมายของการฝึกหัดปฏิบัติ เป้าหมายขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าใจ ให้สงฆ์ปกครองๆ ใจ ให้สงฆ์ฝึกหัดปฏิบัติขึ้นมาให้มีคุณธรรมในหัวใจของตนขึ้นมา

ถ้ามีคุณธรรมในหัวใจของตนขึ้นมา ธรรมเหนือโลก แล้วโลกธรรม ๘ เรื่องโลกมันจะเหยียบย่ำใจเราได้ไหม มันจะมาชักจูงให้หัวใจของเราไปคลุกคลีตีโมงกับมันไหม

ไฉนมันไม่ต้อง บวชแต่กาย ใจมันไม่ใช่พระ มันไปธุรกิจกับเขา พระกรรมฐานธุรกิจ อีล้วยฉุยแจกไปกับโลก นั่นนะคือพระ พระดีหรือ พระธุรกิจไฉ

พระดี หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านหามาไฉ อยู่ในเรือนว่าง อยู่ในคูลา อยู่ในที่สงบสงัด เราไม่มีศักดิ์ศรี ไม่ต้องว่า โอ้ย! มันเสียศักดิ์ศรี พระนี่ โอ้ย! ต้องนั่งเฮลิคอปเตอร์ ต้องมีเจ็ตส่วนตัวอย่างนี้ อู้ฮู! ปวดหัว ไฉนมันนักบริหารธนาคาร

ไฉเรามันไม่ต้อง มันมีฐานะอะไร ถ้ามีชาติมีตระกูล ชาติตระกูลเขาก็ต้องสิ้นชีวิตของเขาไป เขาก็ต้องสิ้นชีวิตนี้ไป แล้วเราสิ้นมาแล้ว สิ้นจากการเป็นฆราวาส เราสิ้นจากการเป็นฆราวาสมาเป็นภิกษุ เป็นนักรบ แล้วถ้ารบเป็น จะรบกับกิเลสต้นหาความทะยานอยากในใจของตน

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าอาสาชักชวนญาณทำลายอวิชชาไฉ อวิชชาพญามารมันร้องคร่ำครวญไปฟ้องลูกมันนะ ความโลภ ความโกรธ ความหลง แล้วที่เราหลงเราไหลอยู่ที่นี่ เรารู้จักมันไหม เราโลภอยากจะติดปีก รู้จักมันไหม เวลาไม่ได้ตั้งใจ โกรธ โกรธหัวพัดหัวเหวี่ยงเลย นี่ลูกสาวของพญามารนะ เคยเห็นมันไหม จะไปสู้กับมันไหม จะปฏิบัติอย่างไร

คนดีมาบวชพระต้องเป็นพระดี พระดีเขาก็มีกฎมีกติกาของเขา เขาเคารพธรรมและวินัย

ไฉนี้เคารพไหม บวชแต่กาย หัวใจมันไม่ได้บวช

คนที่เส้นทางโลกเขาไม่มีอำนาจวาสนาได้บวชพระ เขาบวชใจของเขา เขาทำตัวเขาเป็นพระจากในใจ อยู่ทางโลกแต่พยายามอยู่แบบประหยัคมัธยัสถ์ เงินทองมากมาย เราเห็นนะ ลูกศิษย์หลวงตาหลาย ๆ คน เขาเป็นเศรษฐีนะ เขาสร้างกระต๊อบไว้ในหลังบ้านเขา หลังคฤหาสน์ไฉ เวลาเขาไปอยู่ในกระต๊อบนั้นนะ เท่ากับเขาไปปฏิบัติ

เขาเป็นเศรษฐีนะ เขาสร้างกระต๊อบไว้หลังหนึ่งไว้ในสวนเขา แล้วเวลาเข้าไปสวนแล้วเขาบอกเขาตัดจากโลก ถ้าใครติดต่อมา บอกว่าไม่อยู่ เขาตัดขาดเลย นี่ไฉ เขาเป็นฆราวาส เขาเป็นคฤหัสถ์ เขาบวชใจ

ไฉเรามีวาสนาเกิดมาเป็นคนดี มาบวชพระก็จะเป็นพระดี แล้วถ้าเป็นพระที่งามมันมีศีลไฉ

ดูสิ ในทางโลกเขา บริษัท ๔ ภิกษุ ภิกษุณี อุบาสก อุบาสิกา อุบาสก อุบาสิกาเขาว่าชาวพุทธได้บวชเป็นพระ เป็นนักรบแล้ว เขาเคารพบูชาของเขา เขามีสิ่งใดเขาถวายทาน ถวายทาน

เพื่อให้ฝึกหัดประพฤติปฏิบัติขึ้นมา ถ้ามันเป็นศีลเป็นธรรมขึ้นมา มันจะเชิดชูพระพุทธศาสนา มันเป็นการส่งเสริมไง ส่งเสริมพระพุทธศาสนาเพื่อบุญเพื่อกุศลของเขา แล้วเขาให้ฝึกหัดปฏิบัติของเราขึ้นมา ถ้าเป็นศีลเป็นธรรมขึ้นมา ให้บอกหนทางให้เขาบ้าง ถ้าบอกหนทางให้เขาบ้าง เขาก็ปรารถนาของเขา

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าฝากศาสนาไว้กับบริษัท ๔ นี่ไง เราก็เป็นนักรบขึ้นมาไง ถ้าเราเกิดมาเป็นฆราวาส เราก็เป็นคนดี คนดีขึ้นมา เราถึงได้มาบวชพระ บวชพระเพื่อฝึกหัดประพฤติปฏิบัติขึ้นมา

ถ้าฝึกหัดประพฤติปฏิบัติขึ้นมา เราไม่ต้องไปห่วงกระแสสังคม ไม่ต้องไปยุ่งกับกระแสสังคม สังคม สังคมที่ติงามเขาเชิดชูบูชาพระ เขาส่งเสริมพระ เราก็สาธุ แล้วเราก็มีโอกาสได้ฝึกหัดปฏิบัติ ถ้าสังคมนั้นเขาต้องการทำเป็นนักธุรกิจ เขาต้องการพระเป็นสินค้า เราเห็นสภาพแบบนั้น เราก็จากที่นั่นไป เราหาที่ของเราที่ใหม่ เราหาที่เราสงบสงัดของเราขึ้นมา

เราเกิดเป็นมนุษย์พบพระพุทธศาสนา เราได้มาบวชเป็นพระแล้วเป็นนักรบจะรบกับกิเลส กิเลสจากภายนอกใจ กิเลสจากสังคมใจ กิเลสจากสภาพแวดล้อมใจ สภาพแวดล้อมที่อึดอัด อากาศที่ไม่ดี อากาศที่เป็นพิษ เราก็จุดศไปหาอากาศที่เป็นธรรม อากาศที่มันไม่เป็นพิษ

ถ้าไปบวชแล้วไปอยู่กับสำนักใด สำนักใดหัวหน้าเป็นนักธุรกิจ ก็จะทำให้พระเป็นนักธุรกิจทั้งหมด ถ้าเราเห็น เราถึงจากที่นั่นไป เราจากที่นั่นไปเพราะอะไร เพราะเราบวชเป็นพระเหมือนนกมีปีกกับหาง ฉ้นเสร็จแล้วก็บินๆ ไปสิ

บริหาร เราก็มีอุบาตร เราก็มีสกลบาตร เราก็เก็บของเรา เราก็มีกลด เราเก็บเสร็จแล้วเราก็จุดศไป เหมือนนกใจ บินๆ ไปติดอะไร ไปหว่านอะไร จะต้องไปเป็นข้าใคร จะต้องไปร่วมทุกข์ร่วมสุข ร่วมเวรร่วมกรรมกับเขา แบกเวรแบกกรรมหรือ ฉ้นเสร็จแล้วก็บินๆ ของเราไปสิ

ถ้าสังคมที่นั่นมันเป็นนักธุรกิจ เป็นเรื่องทางโลก เราก็แสวงหาโคนไม้ เรือนว่าง ถ้าหาไม้ไม่ได้ เราก็อยู่ของเราคนเดียว เราอยู่ของเราคนเดียว เรามีธรรมและวินัย เราบวชกับอุปัชฌาย์ อุปัชฌาย์ยกเข้าหมู่มาแล้ว มีศีล ๒๒๗ พระไตรปิฎกมีอยู่กลาดเกลื่อน พระพุทธศาสนาที่เขาส่งเสริม ส่งเสริมในการฝึกหัดปฏิบัติ เขาส่งเสริมให้พระ ส่งเสริมให้พระมีคุณธรรม ส่งเสริมให้พระมีความรู้

คนบวช เกิดมาเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา เป็นคนดี คนดีมาบวชเป็นพระก็เป็นพระดี พระดีๆ พระดีก็ต้องพระมีศีลมีธรรม ถ้ามีศีลมีธรรม มันเคารพบูชาธรรมและวินัย ถ้าเคารพธรรมและวินัยแล้วฝึกหัดประพฤติปฏิบัติขึ้นมาให้ใจเราเป็นบุคคล ๔ คู่ บุคคล ๔ คู่ขึ้นไป สักกายทิฐิ วิจิกิจฉา สีลัพพตปรามาส เห็นไหม สีลัพพตปรามาส

เรานี้แหละ เป็นสงฆ์โดยสมมุตินะ มันยังงๆ อยู่ละ อะไรวจริง อะไรวเท็จ พระพุทธเจ้าบอกเรื่องนี้มันถูกอย่างไร แล้วทำอย่างไร แล้วสืลัพพตปราคมาสบเลย ชัดเจน

สัักกายทิกฺขุ วิจิกจนา สืลัพพตปราคมาส สัักกายทิกฺขุเพราะทิกฺขุเห็นผิดในกาย ถ้ามันเห็นถูก เห็นถูกแล้ว ถ้าเห็นถูกนะ นี่ไง ที่ว่าพาดกระแส่ใจ พาดกระแส่ก็พาดภพใจ พาดภพคือพาดภวาสวะ พาดจิตใจ จิตสััมผัสัธรรมะใจ จิตสััมผัสัธรรมะแล้วมันจะไปสืลัพพตปราคมาสตรงไหน แล้วถ้ามันไม่มีสืลัพพตปราคมาส มันจะไปลู่ไปคล้าอย่างไร ถ้าไม่ลู่บคล้า นี่หนทาง ถ้ามีศีลมีธรรมแล้วใจ

ถ้าสังคมันเป็นธุรกิจขน เป็นกรรมฐานขี้โกรธ ขี้โลภ ขี้หลง กรรมฐานขี้ขอ เราก็บินๆ เพราะอะไร เพราะเรามาหาธรรม คนดีหาธรรมที่เป็นความจริง ไม่ใช่หาโลกธุรกิจ

กระแส่ กระแส่ไซะเยลเดี๋ยวนีรววดเร็วรุนแรงมาก รวดเร็วรุนแรงมาก โทษนะ แล้วมาแบกโลกทำไม ก็เรื่องของเขา มันก็เรื่องของเขา ก็เรื่องของโลก มันไม่ใช่เรื่องของธรรม มันไม่มีมรรค ๘ นะ

มันต้องกด ไม่กด ไม่ทันเขา ต้องใครกดก่อนกดหลัง

โลกมันจะบ้าไปหมดแล้ว แล้วเราจะบ้าไปกับเขาไซ้ไหม ไหนว่าคนดีใจ บวชพระก็เป็นพระดีใจ แล้วกระแส่อย่างนั้นมันยังพัดเข้ามาในวัดได้อย่างไรละ

ในวัดถูกอย่าเข้ามายุ่งนะ เข้าก้าแพงวัดมาแล้วมันเรื่องของเขา เรื่องของเขา หน้าที่มันหน้าที่ของฝ่ายปกครองเขา ดีหรือชั่ว ถ้าในเขตวัด เขตวัดก็ศีลธรรมนี่ใจ ถ้าผิดพลาดก็ต้องให้ออกไป เราจะเก็บไว้ทำไม

ธรรมและวินัยขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าใจ เหมือนทะเล ไม่เก็บซากศพไว้ มันพัดขึ้นฝั่งหมด ธรรมและวินัยที่ติงามพัดพวกธุรกิจ กรรมฐานธุรกิจออกไป ให้อไปอยู่กับโลก

ถ้าอยู่กับธรรม อากาศที่ปลอดโปร่ง สถานที่สงบสงัด สัปปายะ ๔ สถานที่ควรฝึกหัดปฏิบัติ สถานที่ควรทำหัวใจให้สงบสุข แล้วหัวใจที่ติงามขึ้นมามันส่อแววออกมาเอง มันหนักแน่น มันมั่นคงของมัน มันดีจากภายใน ถ้าแก่นมันดี อะไรวจะไปพัดให้มันคลอนแคลนได้ ถ้าแก่นมันมั่นคงนะ

ถ้าแก่นมันเหลวไหลใจ คนดี ดีแบบเสพยาเสพติดแล้วหลง เที้ยวเอาอาวุธจะไปทำร้ายคนอื่นทั้งนั้นละ คนอื่นเลวทราหมด ฉ้นเป็นคนดีแบบคนหลง

คนดีเขาอยู่ในบ้านของเขา เขาคุุทรัพย์สินของเขา เขาคุุชาติคุุตระกุลของเขา เขารักษาแล้ว เขารักษาเพื่อนบ้านด้วย เห็นว่ามันเป็นเรื่องโลก อยาจะเข้าสู่ธรรมะ อยาจะไม่เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ มาบวชพระ บวชพระ เขาแสวงหาคุุบาอาจารย์ที่เป็นธรรม คุุบาอาจารย์ที่ไม่เป็นธรรม เราารู้เราเห็นหมดนะ กลิ่นเหม็น กลิ่นมันคั่งไปทั่ว

กลิ่นของศีลกลิ่นของธรรมมันหอมทวนลม กลิ่นของคุณธรรมของหลวงปู่มันกระจายไปทั่วโลก กลิ่นศีลกลิ่นธรรมของคุุบาอาจารย์ที่เป็นธรรม ไม่ใช่กลิ่นธุุกิจธรรม ทำธุุกิจ แลกเปลี่ยนเอามา เอาเงินมา เอาบุญไป เอาโยมมา เอาชื่อเสียงไป เอา

เฮ้ย! พระพุทศาสนาเขาสอนอย่างนั้นหรือวะ พระพุทศาสนาท่านสอนให้เสียสละๆ ถ้าเป็นโลก เขาก็วางแล้ว เรื่องโลก เขายกให้โลกไป ยกให้เขาแล้ว เรื่องของพระ โลกอย่ามายุ่ง เรื่องของพระ พระจะจัดการ พระที่เป็นธรรมเขารู้จักว่าอะไรควรและไม่ควร เอาเรื่องของโลกเข้ามายุ่ง เรื่องของธรรมไม่ได้ ถ้าเรื่องของโลกเข้ามายุ่งเรื่องของธรรม มันเป็นธุุกิจ มันเป็นการแลกเปลี่ยน มันเป็นเรื่องโลก

ถ้าเป็นเรื่องของธรรม ทิ้งเหวมดเลย เสียสละทั้งสิ้น ผีกัดปฏิบัตินะ แม้แต่ชีวิตเสียสละเพื่อธรรม

แล้วเสียสละเพื่อธรรม มันมีประเพณีโบราณไง ซ่าตัวตายๆ เพื่อพระพุทศาสนา จน ร.๔ มาเขียนกฎหมายว่าห้าม

คำว่า “เสียสละชีวิต” มันเสียสละต่อเมื่อถึงปฏิบัติ กิเลสมันหลอก เอาความตายมาหลอก พอเอาความตายมา เออ! หยุดก่อนๆ เวลา เฮ้ยๆ กลัว

แต่คุุบาอาจารย์ของเราเนะ เวลาบอกว่า กิเลสมันบอกว่า ถ้าทำอย่างนี้ไม่ได้ มันรุนแรงเกินไป เดียวมันจะตาย ถามมันเลยว่าใครจะตายก่อน แขนตาย สมองตาย ผิวหนังตาย อะไรตายวะ ถ้ามีสติปัญญา อะไรมันจะตาย เวลามันหลอก เวลามันหลอกนี่สละเลย แต่มันสละเป็นหรือเปล่าล่ะ ไม่เคยเห็น หลวงตา คุุบาอาจารย์ท่านบอกท่านสละมาหมดแล้ว

เวลากิเลสมันปลิ้นมันปล่อน มันหลอกมันลวงนะ เป็นอะไรก็จะเป็นจะตาย นู่นก็จะตาย ใ้่นี้อะไรก็ตายก็เลิกหมด เลิกแล้วกิเลสมันก็ยี้มเลย ภูหลอกมึงแค่นี้ มันก็เสร็จจุแล้ว กิเลสมันยี้ม ยี้มแจ่มใสเลย

เวลาคุุบาอาจารย์ตาย อ้าว! ตายก็ตาย แต่มีสติสัมปชัญญะอยู่ ไม่มี ไม่มีอะไรตาย

ถ้าประพฤติปฏิบัติได้จริงนะ บุคคล ๔ คู่ หลานมันตาย ลูกมันตาย พ่อแม่มันตาย อาส  
วักขยญาณทำลายอวิชา ภูมันจะตาย ตายไปจากหัวใจ ยถาภูตัง เห็นกิเลสตาย เกิดญาณทัส  
สนะนะ

หลวงตาท่านปฏิบัติ ท่านพูดประจำ เวลามันจะตายๆ ท่านด้วยสติด้วยปัญญาของท่าน  
ท่านพูดว่า สุดท้ายแล้วกิเลสมันตาย เราไม่ตาย

ท่านพูดประจำ กิเลสมันตาย หลวงตาพระมหาบัวท่านไม่ตาย ท่านเป็นพระอรหันต์ ท่าน  
มาถึงธาตุขันธ์ของท่าน ท่านหมดอายุขัยของท่าน นี่ครูบาอาจารย์ที่เป็นธรรมๆ ใด คนดี พระดี  
ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ ปฏิบัติธรรมสมควรแก่ธรรม ในหัวใจนั้นมันจะรุ่งเรือง อาจหาญ มีคุณธรรม  
ในหัวใจของตน เอวัง